

587.

На анама.

Летале ми летале
Деветъ рѣди голаби,
И десето пауни;
Паднале ми, паднале
Каджнени дворо'и.
Шо чинеше каджна? —
Кутлумъ бисеръ мереше,

По голаби фѣрляше,
Каджна имъ говоритъ:
„Зобайте ми, зобайте
Деветъ рѣди голаби
И десето пауни,
Пакъ въ година да дойте!“

588.

Друга.

Налалъ, наламъ млада каджна,
А излези на налани
На налани шиклосани,

Со мендери испослани;
Ти дойдо'е Лазарици,
Да 'и дарвишъ Лазарици.

589.

На пеженатъ Турчинъ.

Прошелало челешибче, Лазаре!
Низъ даляни, низъ брего'и,
Въ рѣка держитъ карадузенъ,
Да ѝ видитъ Ангелина
Ангелина, посестрима,
Посестрима, пѣрва любовъ;

И сѣ пули горе долу,
Да Ѣ види Ангелина,
Кѣде везитъ бѣла риза
Бѣла риза абдесліа;
Цѣрно цѣрнитъ, злато пѣлнитъ,
Да Ѣ носитъ на пищоли.

590.

На женатъ Турчинъ.

Ѣсна, Ѣсна месечина!
Ѣсна да би постоела,
Дур' да пойда, дур' да дойда,
Да Ѣ вида пѣрва любовъ
Пѣрва любовъ Ангелина,
Ангелина посестрима;
Али ми є вечерана

Вечерана и легната;
Вити порти затворени
Со две перя пауно'и.
Викафъ, викафъ дур' осипнафъ,
Клюкафъ, клюкафъ дур' сѣ сключифъ.
Та сѣ фатифъ за два кола
За два кола, за два бора,

*